

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Redegørelse af 4/5 06 om Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).
(Redegørelse nr. R 16).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

1. INDLEDNING

I 2005 kunne OSCE fejre 30 års jubilæum. Med slutakten fra Helsingfors fik demokratiske bevægelser i Østblokken et grundlag for at fastholde deres politiske ledere på forpligtelser i forhold til respekt for menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder, herunder tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed. Siden har OSCE (tidligere CSCE) bidraget til at opbløde det gamle princip om, at stater ikke kan blande sig i andre staters indre anliggender, uanset hvor store forbrydelser de gør sig skyldig i mod egen befolkning. OSCE blev et af de fora, hvor man netop samarbejdede med andre lande om forhold, som tidligere var holdt internt, herunder ikke mindst beskyttelsen af menneskerettighederne. OSCE har haft en afgørende historisk betydning og bevist sin værdi i håndteringen af politiske omvæltninger gennem 30 år.

Der er fortsat brug for OSCE. OSCE støtter og vejleder nye demokratier i udarbejdelse af nye forfatninger og love, træning af politi og dommere, støtte til opbygning af frie medier og af et aktivt civilsamfund. OSCE spiller hovedrollen i valgobservationer. OSCE er et nyttigt forum for en løbende dialog mellem alle 55 medlemmer, som tæller landene i Europa, Nordamerika, Kaukasus og de fem centralasiatiske republikker. Her kan man holde hinanden fast på forpligtelser og drøfte udviklinger, inden de bliver til kriser og uløselige problemer.

Efter 30 år er det naturligt, at der kan være brug for at fokusere og præcisere OSCE's arbejde og løbende tilpasse sig nye sikkerhedspolitiske realiteter. Her er OSCE allerede kommet et langt stykke med sin sikkerhedsstrategi fra december 2003 udarbejdet under dansk ledelse. I 2005 blev en vismandsrapport startskuddet på en reformproces, der navnlig er affødt af den kritik, som især Rusland har fremsat mod OSCE.

2. REFORMDAGSORDEN

Stigende utilfredshed fra Rusland og visse andre SNG-lande har præget OSCE's dagsorden de seneste år. Påstande om geografisk og funktionel skævhed – for megen fokus på demokrati og menneskerettigheder »øst for Wien« – har affødt krav om reform af organisationen.

Der er gjort forsøg på at imødekomme russiske ønsker om mere fokus på det politiske/militære og økonomiske/miljømæssige samarbejde. Men Ruslands krav om en ændret balance synes reelt at handle om at reducere og øve kontrol med indsatsen i den menneskelige dimension. Det gælder især den valgovervågning, der udføres af OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR). Men også det praktiske demokratiseringsarbejde, der udføres af OSCE's 17 feltmissioner i bl.a. Kaukasus, Centralasien og på Balkan.

OSCE/ODIHR's bredt anerkendte valgobservationer har været under skarp russisk kritik siden omvæltningerne i Georgien i 2003, Ukraine i 2004 og Kirgizistan i 2005. Alle steder bidrog ODIHR's valgrapporter til at afsløre mangler ved valgprocessen og valghandlingerne. Præsidentvalget i Belarus den 19. marts har igen vist, at der er dyb uenighed mellem Rusland, Belarus samt visse andre SNG-lande og øvrige lande om synet på ODIHR's arbejde og vurderinger. ODIHR beskyldes for dobbeltstandarder. Rusland ønsker mere indflydelse og politisk kontrol med ODIHR's arbejde. De vestlige lande ønsker at bevare institutionens uafhængighed.

En vismandsgruppe (Panel of Eminent Persons) fremlagde i juni 2005 sin rapport med titlen »Common purpose: Towards a more effective OSCE«. Den kalder ikke på en revolution af OSCE, snarere fokusering og effektivisering – i god tråd med danske og vestlige ønsker. Det er også positivt, at rapporten ikke i sig selv lægger op til en underminering af OSCE's menneskelige dimension, herunder ODIHR's valgindsats, og at organisationens principper genbekræftes. Men med dens brede formuleringer har alle – også Rusland – kunnet læse deres ønsker ind i teksten.

I Ljubljana i december 2005 vedtog udenrigsministrene en køreplan (»road map«) for det videre reformarbejde. Den opremser en række områder, som deltagerlandene skal drøfte nærmere i 2006. I køreplanen lykkedes det at opnå enighed om en acceptabel tekst om valgobservation. Kompromisset, der oprindeligt var en

dansk ide, lyder, at ODIHR skal udarbejde en rapport herom til næste ministerrådsmøde i Bruxelles i december 2006. Deltagerlandene får som del af processen adgang til at stille (om ønsket kritiske) spørgsmål til ODIHR.

Drøftelserne af køreplanen og af konkrete reformtiltag er gået i gang. Forslagene omfatter bl.a. styrkelse af generalsekretær og sekretariat, en ny komitéstruktur, tildeling af juridisk status til OSCE, oprettelse af »tematiske missioner«, strømlining af OSCE-konferencer samt styrkelse af missioner og institutioners effektivitet. Mange af forslagene har et administrativt og strukturelt præg, men må ses i lyset af den politiske sammenhæng: Et mere effektivt ODIHR betyder eksempelvis ikke det samme i russiske og i danske ører. Det belgiske OSCE-formandskab har valgt en systematisk tilgang for at skabe troværdighed om processen. Det ændrer dog ikke ved, at der stadig er betydelig uenighed om centrale spørgsmål blandt deltagerlandene.

Danmark er aktivt engageret i reformdebatten. Man arbejder målrettet for, at OSCE's værdifulde indsats for demokrati og menneskeretigheder ikke undermineres. Særligt arbejder Danmark tæt sammen med en række ligesindede lande imod forsøg på at svække ODIHR's valgobservationer og indskrænke institutionens uafhængighed.

Danmark og andre vestlige lande er villige til at drøfte styrkede samarbejdsområder og tilpasning af OSCE til nye sikkerhedsudfordringer. Man er også indstillet på administrative og strukturelle reformtiltag. Kriteriet er imidlertid, at de skal styrke organisationens virke og ikke bliver en hæmsko for dens demokratiseringsindsats.

3. MINISTERMØDET I LJUBLJANA

Det årlige ministermøde foregik i en god og konstruktiv stemning. Selvom der ikke blev truffet store eller spektakulære beslutninger på mødet i Ljubljana den 5.-6. december 2005, efterlod mødet håb om, at OSCE nu er ved at komme ind i mere smult vande efter et par år præget af den russiske vrangvillighed.

Allerede i månederne forud for ministermødet kunne en forbedret stemning registreres. Det mest håndgribelige udtryk for stemningsskiftet var vedtagelsen af nye fordelingsnøgler for deltagerstaternes bidrag til organisationen for 2005-

2007, et spørgsmål Rusland havde blokeret i mere end et år.

Det vigtigste resultat på ministermødet var vedtagelsen af køreplanen for reformarbejdet. Men ministrene traf også en række beslutninger omkring terrorismebekæmpelse, grænsesikkerhed, menneskehandel, ligestilling og retsstatsprincipper, den sidste på dansk foranledning med en tilfredsstillende omtale af torturbekæmpelse.

På grund af russisk modvilje mod omtale af forpligtelserne indgået på Istanbul-topmødet i 1999 om russisk tilbagetrækning af tropper og materiel fra Georgien og Moldova kunne der igen i 2005 ikke vedtages nogen politisk slutklæring. Mødet sluttede i stedet med en formandskabsudtalelse, hvilket var langt at foretrække frem for en svag erklæring.

Det var imidlertid bemærkelsesværdigt, at ministrene nåede til enighed om en relativt stærk erklæring om Georgien. Den udtrykker støtte til de igangværende bestræbelser på at finde fredelige løsninger på konflikterne i Abkhasien og Sydossetien og indebærer navnlig en form for russisk endossering af den georgiske fredsplan for Sydossetien. Man vedtog tillige en erklæring om konflikten i Nagorno-Karabakh, hvor det med henvisning til de nylige møder mellem præsidenterne for Armenien og Azerbajdjan hedder, at parterne er på tærsklen til at gå fra forhandling til beslutning. Lange forhandlinger om en Kosovo-tekst brød derimod sammen, da det viste sig umuligt at nå frem til et kompromis, som kunne reflektere balancen mellem principperne om territorial integritet og folkenes ret til selvbestemmelse.

4. TEGNINGESAGEN I OSCE

I efteråret 2005 blev tegningesagen genstand for drøftelse i OSCE-regi, da den blev rejst af et af OSCE's seks Middelhavspartner-lande, Egypten. Også OIC's generalsekretær Ihsanoglu og OSCE's repræsentant vedr. diskrimination mod muslimer, ambassadør Orhun, har i OSCE rejst sagen og spørgsmål om intolerance og diskrimination over for muslimer i Danmark. Udenrigsministeren afleverede på den baggrund i november 2005, under et møde med OSCE's generalsekretær Marc Perrin de Brichambaut, en rapport om integration af muslimer i Danmark. Efter sagens eskalation tidligt i 2006 har OSCE's Repræsentant for Frie Medier Miklos Haraszti

udtalt sig markant til støtte for den danske linie i sagen.

I opfølgning af tegningesagen har regeringen inviteret ambassadør Orhun til at aflægge besøg i Danmark med henblik på at undersøge forholdene for muslimer i det danske samfund på samme måde, som han har undersøgt tilsvarende forhold i en række andre OSCE-lande.

Der vil i løbet af 2006 blive gennemført en række opfølgningsaktiviteter i OSCE-regi med henblik på at fremme både ytrings- og mediefriheden og gensidig respekt, forståelse og tolerance. Bl.a. overvejes en erklæring herom på ministerniveau, og et højniveaumøde om interkulturel, inter-religiøs og inter-etnisk forståelse afholdes i Kazakhstan i juni. Også aktiviteter, der i tråd med OSCE's traditionelle arbejdsmetoder inddrager civilsamfundet, herunder muslimske organisationer, er under planlægning. Fra dansk side lægges der vægt på, at disse aktiviteter inddrager OSCE's partnerstater, så der kan føres en bred dialog også med dem om de spørgsmål, sagen har rejst.

... I samarbejdet med OSCE's partnerlande har navnlig Middelhavspartnerne også i år interesseret sig for spørgsmål relateret til intolerance, men også andre spørgsmål tages op. Det årlige Middelhavsseminar, hvori Danmark som tidligere deltog aktivt med oplæg og som rapportør, fandt sted i Rabat i Marokko i september 2005 og havde migration som overordnet tema. Konklusionerne fra formanden kom bl.a. efter dansk initiativ til at indeholde forslag om involvering af civilsamfundet i fremtidige aktiviteter.

5. DEN MENNESKELIGE DIMENSION

Inden for den menneskelige dimension har OSCE fortsat det vigtige arbejde for fremme af demokrati, frie valg og menneskerettigheder. I 2005 har organisationens konferencer blandt andet efter dansk indsats fokuseret på kerneområder som retsstatsprincipper, mediefrihed, tortur og overholdelse af menneskerettigheder under kampen mod terrorisme. Også tolerance/ikke-diskrimination og ligestilling har stået centralt.

Under det årlige gennemførelsesmøde inden for den menneskelige dimension var fokus i 2005 i lighed med tidligere år på en kritisk gennemgang af SNG-staternes efterlevelse af deres OSCE-forpligtelser. Der var kritisk søgelys på forholdene i særligt Uzbekistan, Belarus og Turkmenistan. Kritikken blev fremført navnlig

af NGO'er med tilknytning til de pågældende lande. Både EU og især USA kritiserede i deres indlæg også undertrykkelse af menneskerettigheder i disse lande. Også i 2005 blev den russiske regerings menneskerettighedspolitik kritiseret, og som forventet svarede Rusland igen med at kritisere ODIHR for at anlægge dobbelte standarder.

Forhold »vest for Wien« blev kun i ganske begrænset omfang bragt op på gennemførelsesmødet. Det drejede sig primært om en kritik af USA og Storbritannien for, som led i krigen mod terror, at have udleveret eller påtænkt at udlevere personer til lande, der praktiserer tortur. Herudover blev USA kritiseret for at opretholde dødsstraf som den eneste OSCE-stat ved siden af Belarus og Uzbekistan. På mødet deltog Danmark særlig aktivt på torturområdet, hvor et velbesøgt sidemøde, arrangeret af den Genève-baserede Association for the Prevention of Torture (APT) og støttet af Danmark og Schweiz, fokuserede på den frivillige protokol til FN's torturkonvention (OPCAT). Danmark var endvidere pennefører på udarbejdelsen af EU-indlæg om tortur, dødsstraf og ombudsmænd/nationale institutioner, som også blev afgivet af Danmark.

Danmark har til stadighed deltaget i arbejdet med at styrke OSCE's fokus på kønsrelaterede problemstillinger. Indsatsen førte i december 2004 til vedtagelsen af en handlingsplan om fremme af ligestilling. Den fastslår bl.a., at deltagerlandene, OSCE-formandskabet, generalsekretæren og cheferne for organisationens institutioner og missioner har et fælles ansvar for at styrke ligestilling mellem kvinder og mænd som en integreret del af OSCE's politik og praksis. Danmark arbejdede sammen med Sverige særligt for at gøre implementering af FN's Sikkerhedsrådsresolution 1325 om kvinders rolle i konfliktforebyggelse, konfliktløsning og post-konfliktrehabilitering til et væsentligt element. Danmark arbejdede endvidere for, at der ved ministerrådsmødet i Ljubljana blev vedtaget en særlig beslutning om kvinder i konfliktforebyggelse, krisestyring og post-konfliktrehabilitering. Den vil yderligere bidrage til at styrke organisationens og deltagerstaternes fokus på disse aspekter.

I 2005 arrangerede OSCE en række store konferencer om intolerance. Den seneste (i juni i Cordoba) behandlede særligt antisemitisme og intolerance over for muslimer og kristne. Også spørgsmål som muslimske gruppers manglende integration i nogle europæiske lande samt roma-

ers og mindre religiøse samfunds forhold blev drøftet. Medieomtalen ved konferencen var stor, og der er forhåbninger om, at konferencer af denne type kan bidrage til at højne den offentlige opmærksomhed på problemstillingerne. En erklæring fra konferencen understregede værdien af ODIHR's arbejde med dataindsamling og monitorering af antisemitisme og forbrydelser motiveret af intolerance og fremmedhad. Det arbejde, der udføres af formandskabets tre personlige repræsentanter for arbejdet mod intolerance, blev også fremhævet.

En anden vigtig institution er OSCE's medierepræsentant. Medierepræsentanten har til formål at fremme mediefriheden i alle 55 deltagerstater. Det gøres bl.a. ved at observere udviklingen på medieområdet, rapportere om krænkelse af mediefriheden, rådgive om reform af medielovgivning og uddanne journalister. Der afholdes hvert år konferencer i Kaukasus og Centralasien, hvor der er særligt fokus på udviklingen af frie medier i disse regioner.

6. DEN MILITÆRE DIMENSION

Overordnet har arbejdet i OSCE's militære dimension to formål: Fremme af den generelle sikkerhed og stabilitet i Europa samt bekæmpelse af international terrorisme. Arbejdet går dog på tværs og griber ind i hinanden.

Der har de seneste år kunnet spores en klar tendens til, at arbejdet gradvist flytter fokus hen mod terrorismebekæmpelse. Indsatsen finder især sted på tre områder: Destruktion eller håndtering af små og lette våben (de såkaldte SALW), destruktion af lagre af konventionel ammunition samt eksportkontrol af konventionelle våben.

Særlig i relation til destruktion af konventionel ammunition står man over for en overvældende opgave. Der er primært tale om forældet ammunition fra de tidligere sovjethære. Den ligger nu i mange tilfælde ustabil hen og ofte under mangelfuld bevogtning. Danmark er aktivt involveret i dette vigtige arbejde og har påtaget sig en ledende rolle i et stort projekt i Kaliningrad, hvor Rusland har anmodet OSCE om bistand til destruktionsarbejdet. Det første vurderingsbesøg af et internationalt eksperthold skete således under dansk ledelse i november 2005. Også den videre opfølgning finder sted under dansk ledelse.

Et andet indsatsområde er de såkaldte MANPADS eller skulderbårne luftværnsmissiler. Disse våben udgør en særlig risiko på grund af deres potentielle farlighed for den civile flytrafik, hvis de falder i terroristers hænder.

OSCE's arbejde for generel stabilitet og sikkerhed finder fortsat hovedsageligt sted inden for rammerne af Wien-dokumentet om tillids- og sikkerhedsskabende foranstaltninger (de såkaldte CSBM'er) og det normative adfærdskodeks om militærpolitiske aspekter.

Danmark er aktivt involveret i den løbende implementering af de våbenbegrænsende og tillidsskabende traktater og aftaler, som administreres i rammen af OSCE. Det drejer sig om CFE-traktaten (Traktaten om konventionelle styrker i Europa) og Open Skies-traktaten. En særlig indsats ydes fra dansk side i relation til CFE-traktaten, hvor der er dansk formand for en arbejdsgruppe, som skal opdatere protokollen om traktatomfattet materiel.

7. DEN ØKONOMISKE OG MILJØMÆSSIGE DIMENSION

Der gøres forsøg på at styrke OSCE's økonomiske og miljømæssige dimension, som trods en stadig mere tværdimensionel tilgang stadig er den mindst udviklede del af organisationens arbejde. Et af tiltagene går ud på at dele det årlige Økonomiske Forum op i to dele, så de fremkomne forslag bedre kan nå at blive bearbejdet inden ministerrådsmødet i december.

I maj 2005 afholdtes det 13. Økonomiske Forum i Prag, hvor der blev sat fokus på demografiske tendenser, migration og integration af nationale mindretal med henblik på at fremme sikkerhed og bæredygtig udvikling. På baggrund af resultaterne fra Prag vedtog ministrene i Ljubljana en beslutning om migration.

Det belgiske OSCE-formandskab fokuserer på transportudvikling som et overordnet tema i 2006. Rollen for OSCE er her at stimulere politisk vilje, fremme det regionale samarbejde og identificere konkrete projekter. Første del af det 14. Økonomiske Forum, der afholdtes i januar 2006, så på transportens rolle i at styrke økonomisk udvikling. Forumets anden del, der finder sted i maj 2006, vil behandle sikkerhedsmæssige aspekter af transport bl.a. i lyset af truslen fra terrorister.

Endelig er der for tiden en livlig diskussion om, hvorvidt OSCE kan spille en rolle i det vigti-

ge spørgsmål om energi og forsyningsikkerhed. Som vinterens begivenheder i Ukraine og Georgien har vist, kan konflikter forbundet hermed spille en direkte rolle for regioners stabilitet.

8. TVÆRGÅENDE INDSATSER

Terrorismebekæmpelse

OSCE's indsats mod terrorisme er blevet optrapet de senere år. I det tværgående arbejde udnyttes OSCE's brede sikkerhedsbegreb til at sætte ind på en bred front. I den militære del af samarbejdet har området som nævnt haft stor bevågenhed. Også OSCE's missioner arbejder på dette felt. Ministerrådsmødet i Ljubljana bekræftede tendensen.

Der blev i Ljubljana vedtaget en række beslutninger med forbindelse til terrorismebekæmpelse, herunder om styrkelse af det retlige samarbejde i straffesager med relation til terrorisme, bekæmpelse af narkotikahandel samt yderligere tiltag til større containersikkerhed. Der blev også efter to års forhandling truffet beslutning om et såkaldt OSCE-koncept for grænsesikkerhed og -forvaltning. Hensigten er at tilbyde deltagerstater bistand med henblik på at skabe åbne og sikre grænser i et frit og mere integreret OSCE-område uden skillelinier. OSCE arbejder også for at forbedre koordination og videndeling om terrorismebekæmpelse med andre regionale såvel som internationale organisationer, herunder ikke mindst FN.

De ikke-militære aspekter af sikkerhed behandles nu, bl.a. efter dansk ønske, mere tværdimensionelt i en ny arbejdsgruppe, hvor tanken er, at terrorismebekæmpelse, politirelaterede spørgsmål samt grænsesikkerhed og -forvaltning skal gå hånd i hånd.

Bekæmpelse af menneskehandel

I juni 2005 aflagde OSCE's særlige repræsentant for bekæmpelse af menneskehandel Helga Konrad besøg i Danmark. Konrads hovedopgave er at hjælpe deltagerstaterne med at bekæmpe menneskehandel, koordinere OSCE's egen indsats og sikre et effektivt samspil mellem regeringer, NGO'er og internationale organisationer. Med udgangspunkt i en handlingsplan fra 2003 skal hun støtte landene i at udmønte anbefalingerne. Desuden kommer den særlige repræsentant med råd og teknisk assistance på det juridiske område og til politikudvikling.

I forbindelse med sit besøg i Danmark mødte Helga Konrad centrale aktører og fik etableret kontakter for fremtidigt samarbejde. Efter besøget i Danmark blev der udarbejdet en kort rapport, som kommer med anbefalinger til, hvordan arbejdet i Danmark med bekæmpelse af menneskehandel yderligere kan styrkes.

I 2005 blev der vedtaget et særligt tillæg til OSCE's handlingsplan vedrørende menneskehandel, der satte særlig fokus på børn som ofre for denne type kriminalitet.

OSCE's Højkommissær for Nationale Mindretal Embedet, der varetages af svenskeren Rolf Ekeus, har til formål at beskytte nationale mindretal i OSCE-området. Konflikter efter den kolde krigs afslutning opstår i stadig højere grad som følge af spændinger mellem forskellige etniske grupper, og OSCE arbejder derfor aktivt indenfor dette område. I 2005 aflagde højkommissæren rapport fra besøg i en række OSCE-lande herunder Estland, Letland, Kirgizistan og Kosovo (Serbien-Montenegro). Højkommissæren fremhæver dårlig skoleundervisning og dårligt politiarbejde som centrale problemer og har foreslået, at arbejdet i 2006 fokuseres på oprettelsen af inter-etniske politistyrker samt undervisning på mindretalenes sprog i skolerne. Højkommissæren er også i gang med at undersøge, om hans erfaringer og anbefalinger kan finde anvendelse i problemstillinger relateret til de såkaldte nye mindretal, som omfatter befolkningsgrupper bestående af indvandrere og flygtninge.

9. OSCE I FELTEN

OSCE er repræsenteret i 17 lande. OSCE's feltmissioner bidrager til at styrke samarbejdet med landene indenfor alle dets tre dimensioner. Eksempler omfatter praktisk bistand til støtte for retsvæsen, valg, mediefrihed, menneske- og mindretalsrettigheder, civilsamfund, god regeringsførelse, ligestilling, korruptionsbekæmpelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder. Også politireform og -uddannelse er blevet stadig vigtigere aktivitetsområder.

På Balkan er de forholdsvis store OSCE-missioner fortsat involveret i demokratiopbygning, forsoning og tilbagevenden. I Kosovo vil OSCE de kommende år skulle spille en vigtig rolle bl.a. med monitorering efter en afklaring af Kosovos status.

I Centralasien er OSCE's rolle på det seneste blevet mere synlig efter omvæltningerne i Kirgizistan og de voldelige begivenheder i Uzbekistan. OSCE's kritik og krav om en uvildig undersøgelse af begivenhederne i den uzbekiske by Andijan i maj 2005 har ført til vanskelige vilkår for OSCE's tilstedeværelse og aktiviteter i landet.

I Georgien og Moldova bistår OSCE med mægling i konflikterne i henholdsvis Sydossetien og Transnistrien. OSCE er også via den særlige Minsk-gruppe og en personlig repræsentant, der forestår overvågning af kontaklinien mellem Armenien og Azerbajdjan, involveret i konfliktløsningen i Nagorno-Karabakh.

I Belarus har missionen en monitorerende funktion og forsøger bl.a. at understøtte den vigtige opbygning af civilsamfundet. I Ukraine hjælper OSCE's projektkoordinator reformprocessen på vej gennem en række konkrete projekter ikke mindst inden for demokrati og menneskerettigheder.

heder for at drage nytte af og gensidigt understøtte hinandens arbejde. Det gælder også særlige danske prioriteter.

Mest iøjnefaldende er fortsat den store fælles indsats i forbindelse med OSCE's også i år talrige valgobservationer under ODIHR's ledelse, senest i forbindelse med de vigtige valg i Belarus og Ukraine i marts i år. Under PA's årlige samling i Washington i juli 2005 fremlagdes endvidere på initiativ fra en dansk OSCE-parlamentariker en resolution vedr. et andet dansk prioriteret område: overholdelse af menneskerettighederne i kampen mod terrorisme.

Endelig skal den særlige debat under PA's vintersamling i februar i år fremhæves, hvor parlamentarikerne under overskriften »Den aktuelle verdenskrise vedrørende ytringsfrihed og respekt for religiøse overbevisninger« drøftede et aktuelt emne på OSCE's og hele verdenssamfundets dagsorden. Debatten var konstruktiv, og der blev afgivet en række informative og stærke indlæg fra bl.a. dansk side.

10. DEN PARLAMENTARISKE FORSAMLING

Der er en høj grad af parallelitet mellem arbejdet i den Parlamentariske Forsamling (PA) og indsatsen i OSCE i øvrigt. Der er derfor gode mulig-

Hermed slutter redegørelsen.

86. møde

Tirsdag den 9. maj 2006 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene.

(Spørgetimen).

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsformidling. (Forsikringsmæglervirksomheders oplysningspligter og forbud mod, at forsikringsmæglervirksomheder modtager provision fra forsikringselskaber).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 9/11 2005. Første behandling 22/11 2005. Betænkning 21/3 2006. Anden behandling 28/3 2006. Tillægsbetænkning 4/5 2006).

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 172:

Forslag til lov om ændring af lov om Vækstfonden. (Lovmæssige rammer for en ny kapitalstærk venturefond).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 15/3 2006. Første behandling 28/3 2006. Betænkning 27/4 2006. Anden behandling 4/5 2006).

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige betalinger m.v., lov om ændring af lov om bemyndigelse til optagelse af statslån, lov om arbejdsledelsesforsikring m.v. og lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. samt lov om ændring af lov om arbejdsledelsesforsikring m.v. og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Justering af Nemkontoordningen og reglerne om selvejende institutioners anvendelse af Statens Koncernbetalinger/Offentligt Betalingsystem).

Af finansministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 3/3 2006. Første behandling 22/3 2006. Betænkning 27/4 2006. Anden behandling 4/5 2006).

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække. (Afbrænding af husdyrgødning, offentliggørelse af gødningsregnskaber m.v.).

Af fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsat 9/11 2005. Første behandling 17/11 2005. Betænkning 29/3 2006. Anden behandling 18/4 2006. Tillægsbetænkning 26/4 2006).

6) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om en national gighthandlingsplan.

Af Lone Møller (S) m.fl.

(Fremsat 29/11 2005. Første behandling 24/1 2006. Betænkning 3/5 2006).

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af sundhedsrum for stofmisbrugere som et led i den integrerende og skadereducerende indsats på narkotikaområdet.

Af Karen Hækkerup (S), Charlotte Fischer (RV), Kamal Qureshi (SF) og Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsat 13/12 2005. Første behandling 28/2 2006. Betænkning 3/5 2006).

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af folketingsbeslutning om statsrevisorernes valg og virksomhed.

Af Christian Mejdahl (V), Svend Auken (S), Poul Nødgaard (DF), Helge Adam Møller (KF) og Niels Helveg Petersen (RV).

(Fremsat 22/3 2006. Første behandling 31/3 2006. Betænkning 26/4 2006).

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 196:

Forslag til lov om ændring af søloven og forskellige andre love. (Digital skibsregistrering, pant, udlæg m.v. i fiskerirettigheder, fordeling af bjærgeløn og skibes hjemsted).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 29/3 2006. Første behandling 4/4 2006. Betænkning 4/5 2006).

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 197: Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v. og lov om gevinstopsparing. (Tilpasning til forventet ændring af kreditinstitutdirektivet og kapitalkravsdirektivet m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 29/3 2006. Første behandling 7/4 2006. Betænkning 4/5 2006. Ændringsforslag nr. 2 og 3 af 5/5 2006 uden for betænkningen af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)).

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 167: Forslag til lov om ændring af museumsloven. (Justering af tilskudsbestemmelse af hensyn til sammenlægning af statsanerkendte museer). Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 1/3 2006. Første behandling 22/3 2006. Betænkning 3/5 2006).

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 149: Forslag til lov om biavl. Af fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsat 26/1 2006. Første behandling 3/2 2006. Betænkning 3/5 2006).

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 160: Forslag til lov om ændring af lov om landbrugs-ejendomme. (Ophævelse af opsigelsesvarsler for lejemaal og regler om husdyrhold og arealkrav m.v.). Af fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsat 1/3 2006. Første behandling 21/3 2006. Betænkning 3/5 2006).

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 111: Forslag til lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed. Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Fremsat 14/12 2005. Første behandling 12/1 2006. Betænkning 27/4 2006).

15) Forespørgsel nr. F 36: Forespørgsel til statsministeren [om Velfærdskommissionens rapport, ikke mindst i forhold til en styrket forebyggende indsats for befolkningens sundhed og arbejdsmiljø]. Af Ole Sohn (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 28/2 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 14/3 2006).

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 117: Forslag til folketingsbeslutning om at sikre en bred folkelig debat om fremtidens velfærd. Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.
(Fremsat 5/4 2006).

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 110: Forslag til folketingsbeslutning om offentlige indkøb fra iværksættere. Af Poul Henrik Hedeboe (SF) m.fl.
(Fremsat 4/4 2006).

18) Første behandling af lovforslag nr. L 223: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Indtægter i forbindelse med visse borgerlige ombud og hverv). Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(Fremsat 5/4 2006).

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 116: Forslag til folketingsbeslutning om tillæg til den nedsatte kontanthjælp til unge under 25 år med psykiske lidelser. Af Thomas Adelskov (S), Elisabeth Geday (RV), Anne Baastrup (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).
(Fremsat 5/4 2006).

20) Valg af 6 statsrevisorer og 6 stedfortrædere for perioden 1. oktober 2006 – 30. september 2010.

Den første sag på dagsordenen var:
1) Spørgsmål til ministrene

Spørgetimen

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Statsministeren har meddelt mig, at han ønsker at indlede spørgetimen med at give en orientering.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): I weekenden blev der sat, hvad jeg vil kalde et foreløbigt punktum i den EU-debat, der har fundet sted under tænkepausen på debatmøder, un-

der høringer og i forbindelse med forskellige andre aktiviteter.

Europa står over for store udfordringer i disse år. Hvordan tackler vi i Europa globaliseringen i bredeste forstand, og hvordan sikrer vi, at borgerne bakker op om udviklingen af det europæiske samarbejde og oplever, at EU også er til gavn for dem?

Jeg er overbevist om, at de to udfordringer hænger uløseligt sammen. Et EU, der leverer resultater i forhold til de udfordringer, som globaliseringen stiller os over for, er en forudsætning for folkelig opbakning.

Derfor er jeg også meget tilfreds med, at netop disse spørgsmål har stået i centrum i Danmark under EU's såkaldte tænkepause. Og selv om det er vanskeligt at skabe en folkelig debat om EU, så er jeg faktisk godt tilfreds med det foreløbige resultat.

Vi har her i Danmark haft en god ramme for en seriøs folkelig debat om EU. Vi har haft en debat, som for en gangs skyld ikke har handlet om ja eller nej til en traktat, men om konkret politik. Og det er mit indtryk ikke mindst efter den såkaldte folkehøring, at der i befolkningen er bred forståelse af, hvad det er for opgaver og problemer, EU står over for.

Det er ikke mit indtryk, at en stor anti-EU-gruppe står over for en stor EU-begejstret gruppe, men snarere, at et bredt flertal af danskere deler en i udgangspunktet positiv, men også kritisk og under alle omstændigheder praktisk tilgang til EU.

Nu skal der så være en proces her i Folketinget, som forberedelse til det topmøde, der skal finde sted i juni. De foreløbige resultater peger i retning af, at der i befolkningen først og fremmest er en forventning om, at EU kan levere svar på de store grænseoverskridende udfordringer som terrorisme, grænseoverskridende miljøproblemer, forskning og udvikling osv. Og samtidig er der et stærkt ønske om, at EU bliver mere demokratisk, mere åbent, lettere at forstå. Og der er et klart ønske om en reform af f.eks. den fælles landbrugspolitik.

Det ligger alt sammen i meget fin forlængelse af regeringens tilgang til EU-spørgsmålene. Vi skal koncentrere kræfterne om det, det hele handler om, nemlig at levere konkrete resultater til gavn for borgerne, og vi ønsker at styrke arbejdet med at sikre et mere åbent, gennemsælgeligt og nærværende EU.

Det er netop baggrunden for, at jeg i en tale for nylig lancerede et program for det, jeg har

kaldt »Resultaternes Europa«, et program, der går ud på at skabe konkrete resultater på områder, som er af betydning for borgerne.

Kl. 13.05

For det første skal Europa blive i stand til at skabe vækst og beskæftigelse. Vi skal styrke det indre marked. Vi skal skabe et indre marked for forskning, udvikling og uddannelse. Vi skal skabe et indre marked for energi osv.

For det andet skal vi sikre borgerne tryghed og sikkerhed i forhold til grænseoverskridende problemer. Det handler om miljøbeskyttelse og klimabeskyttelse. Det handler om terrorbekæmpelse osv.

For det tredje skal vi styrke EU's evne til at varetage borgernes interesser på den internationale scene. Vi skal styrke den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Alle disse tre store udfordringer står Europa over for i dag, i morgen og til næste år, uanset usikkerheden om forfatningstraktatens skæbne.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er meget ærgerlig over den situation, vi står i, for forfatningstraktaten er god set med danske øjne. Den indeholder konkrete fremskridt i forhold til de udfordringer og opgaver, vi står over for. Den sikrer, at det udvidede EU er beslutningsdygtigt, og den skaber klarhed om, hvad EU er, og klarhed om det værdigrundlag, som EU bygger på.

Men det er klart, at vi skal respektere resultatet af folkeafstemningerne i Frankrig og Holland, og så længe Frankrig og Holland ikke kan godkende traktaten, ja, så er den lagt på hylden. Men det er også vigtigt at gøre opmærksom på, at diskussionen om forfatningstraktatens skæbne ikke forsvinder af sig selv. Vi har brug for at få klarhed på et tidspunkt, ellers frygter jeg, at EU bliver ved med at vende tilbage til traktaten frem for at koncentrere kræfterne om det, det hele handler om, nemlig at skabe et tæt og forpligtende samarbejde, som leverer resultater til gavn for borgerne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til statsministeren.

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag deltager statsministeren.

Indtil dette øjeblik er der til statsministeren anmeldt følgende spillere. Ønsker flere at tilmelde sig? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil de pågældende få ordet i denne rækkefølge:

1. Bjarne Laustsen
2. Ole Vagn Christensen

3. Lene Hansen
4. Karen Hækkerup
5. Frank Aaen
6. Line Barfod
7. Rune Lund
8. Steen Gade
9. John Dyrby
10. Bjørn Medom Nielsen
11. Rune Lund
12. Jørgen Arbo-Bæhr
13. Martin Henriksen.

Jeg kan ikke garantere, at vi når igennem alle spørgerne, og jeg henstiller til medlemmerne, at de stiller nogle kortfattede spørgsmål. Jeg vil være ret striks med, at man overholder taletiden på 1 minut, for ellers går det ud over nogle af de sidste spillere.

Spm. nr. US 125

Bjarne Laustsen (S):

Jeg forstår udmærket, at statsministeren forsøger at trække fokus væk fra hjemlige begivenheder. Da jeg lyttede til statsministerens lange indlæg, kunne jeg ikke lade være med at lægge mærke til, at der overhovedet ikke blev nævnt noget om sunde fødevarer.

Det, mit spørgsmål til statsministeren i dag drejer sig om, er fødevarskandalen.

Vi ved – det er en kendsgerning – at regeringen har sparet 228 stillinger væk på fødevarerområdet, og at man har sparet ca. 100 mio. kr. Alt det har ført til, at Fødevarestyrelsen ligger ned; kontrollen er ikke god nok. Og vi ved også, at der har været mange døde og mange sårede, som følge af at vi ikke har håndteret fødevarsituationen godt nok.

Derfor får det mig til at spørge statsministeren i dag, om han er tilfreds med udviklingen på fødevarerområdet. Vi har jo set, at statsministeren er meget opmærksom på det med rene fødevarer. Vi har set, at når statsministeren spiser en vindrue, bliver den børstet af efter alle kunstens regler. Men her har vi altså med langt vigtigere ting at gøre ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg har sagt, at vi skal overholde taletiderne i dag, ellers når vi ikke de sidste spillere.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det lyder jo vældig dramatisk, når hr. Bjarne Laustsen siger, at der er både døde og sårede.

Det taler jo næsten for sig selv. Men jeg vil bare sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg da ikke er tilfreds med situationen, når det gælder fødevarer-kontrollen. Det er også grunden til, at der er indgået en politisk aftale om at stramme op.

Bjarne Laustsen (S):

Den politiske aftale, der er indgået for at forbedre fødevarer-sikkerheden, har man bevidst valgt kun at lave sammen med Dansk Folkeparti, og man har ikke inviteret den øvrige del af Folketinget. Det synes jeg siger noget om det parti, der har været med til sammen med regeringen at skære de 228 stillinger væk, de 100 mio. kr. væk fra et meget, meget vigtigt område. Jeg kan så forstå, at statsministeren og regeringen sådan set er ligeglade med sunde fødevarer, for det er helt i orden at få en ringere kontrol.

Det skuffer mig lidt, at statsministeren ikke anerkender, at der er fem, der er døde på grund af hindbærskandalen, og flere hundrede, der er blevet syge. Der kunne nævnes et langt, langt højere antal, der er blevet syge af dårlige fødevarer bare inden for det seneste år. Det tillader tiden ikke.

Så jeg kan forstå, at statsministeren har nedprioriteret området helt bevidst og synes, at det ikke er noget, vi skal gøre noget ved.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo i hvert fald hverken sagligt eller seriøst, når hr. Bjarne Laustsen påstår, at regeringen er ligeglad. Jeg sagde jo netop, at jeg bestemt ikke er tilfreds med forholdene, og at det er grunden til, at der faktisk er indgået en politisk aftale, der strammer op på området.

Bjarne Laustsen (S):

Vi kender meget lidt til den aftale, der er indgået, ud over at det måske er noget med 8 mio. kr. Det virker ikke som meget i forhold til de 100 mio. kr., der er sparet.

Men når statsministeren ikke er tilfreds, hvad vil statsministeren så gøre ved det? Der er jo virksomheder, der har fået bødeforlæg for at mærke gammelt kød om til nyt, og hvor der er gået 4 måneder, inden man har været i stand til at rykke ud igen, fordi der er foretaget så store og drastiske besparelser. Når statsministeren siger, at det ikke er godt nok, hvad har statsministeren så tænkt sig at gøre ved det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det har jeg faktisk allerede svaret på, idet jeg har gjort opmærksom på, at der er indgået en politisk aftale, der strammer op på området.

Så vil jeg gerne sige, at jeg selvfølgelig på det allerkraftigste tager afstand fra, at der er firmaer, der prøver at tjene lette penge ved at sælge gamle, eller for gamle, fødevarer, og det er selvfølgelig bydende nødvendigt, at myndighederne tager håndfast fat om den type virksomheder.

Bjarne Laustsen (S):

Det vil sige, at statsministeren er fuldt bekendt med og anerkender, at man har sparet 228 stillinger væk, sparet 100 mio. kr., og at det har været fuldt bevidst; det er bare nogle enkelte virksomheders skyld.

Men vi har vel en forpligtelse til at sørge for, at alle vore borgere i dette land får nogle sunde fødevarer, både dem, vi selv producerer, og dem, der kommer udefra. Derfor synes jeg ikke, at vi kan tillade os at slække på den kontrol, som er forudsætningen for, at de virksomheder, som statsministeren taler om, slår plat på det og tjener penge på at sælge dårlige varer.

Der må da i regeringens politik være et eller andet med, at man gerne vil have sunde fødevarer og sikre fødevarer af en ordentlig kvalitet i Danmark. Det synes jeg da er et nærområde. Hvis ikke statsministeren ellers er gået ind i det, vil jeg gerne opfordre statsministeren til at gøre noget ved det, nu da statsministeren har erkendt, at det, der foregår, ikke er godt nok.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg vil ikke efterlade nogen som helst tvivl om, at firmaer, der prøver at snyde og svindle på fødevarerområdet, skal straffes, og de skal straffes hårdt, de skal straffes kontant, så det kan mærkes.

Jeg vil også gerne understrege, at regeringen ikke vil tøve med at tage de skridt, der er nødvendige for at sikre, at fødevarerkontrollen her i landet er i orden, for forbrugerne skal have ubetinget tillid til, at fødevarerne er i orden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 126

Ole Vagn Christensen (S):

Det var godt at høre, at statsministeren ikke er tilfreds med situationen, og det var også godt at

høre, at der bliver taget fat om situationen, sådan som vi hørte statsministeren sige. Men det her har jo haft nogle afledte virkninger i sundhedssektoren, og det vil sige, at der er kommet en forøgelse af udgifterne. Der er også mennesker, der er blevet ramt på den ene eller den anden måde, og som måske skal have noget hjælp af forskellig art.

Hvad har statsministeren tænkt sig at gøre ved den del af det? Eller er det bare noget, vi senere skal se dukke op i spørgsmål, og at det så kun er derved, at der vil blive foretaget noget? Kommer der en aktiv indsats for at hjælpe sygehusene?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må ærlig talt sige, at jeg ikke ved, hvad det er, hr. Ole Vagn Christensen tænker på. Vi kredser om de samme spørgsmål. Jeg må give de samme svar, nemlig at naturligvis skal forbrugeren have fuld tillid til, at fødevarerne her i landet er i orden, og derfor skal vi selvfølgelig sikre – og regeringen vil tage de skridt, der er nødvendige herfor – at der er en ordentlig fødevarerkontrol her i landet, og der skal selvfølgelig slås håndfast ned på dem, der forsøger at svindle og bedrage på området.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg forstår godt, at statsministeren prøver at krybe udenom. Det her har nogle konsekvenser, som jeg redegjorde for, og som har ramt sygehussektoren, sundhedssektoren, og som måske også har ramt nogle mennesker, der har brug for genoptræning. Hvad agter ministeren at gøre for at styrke den økonomiske situation.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ærlig talt: Jeg har ikke kendskab til de sager eller eksempler, som hr. Ole Vagn Christensen nævner. Ifald hr. Ole Vagn Christensen vil have svar, må han stille spørgsmålet skriftligt eller stille spørgsmålet til den minister, der har ansvar for området.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må forstå det her på den måde, at når statsministeren siger, at han ikke er tilfreds, og at han har taget fat om problemet, så har han i virkeligheden ikke set på konsekvenserne af det. Det må jeg bare konstatere.

Så må jeg også konstatere, at det, der jo bliver det næste, er: Hvor mange medarbejdere har man tænkt sig at tilføre fødevarerkontrollen for

at få genoprettet den situation, at vi kan være sikre på, at vi har tryk ved fødevarerne?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Vagn Christensen, at det her ikke alene handler om antallet af medarbejdere, det handler også om måden, kontrollen tilrettelægges på.

Kl. 13.15

Med hensyn til løsninger kan jeg henvise til den politiske aftale, der allerede er indgået, og så har jeg i dag tilføjet, at regeringen naturligvis vil følge udviklingen nøje og ikke tøve med at tage de skridt, der er nødvendige for at sikre, at der her i landet er en ordentlig fødevarerkontrol, så forbrugerne kan have fuld tillid til fødevarernes kvalitet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Sidste spørgsmål, hr. Ole Vagn Christensen.

Ole Vagn Christensen (S):

Det sidste svar her var meget interessant. Hvad er det for en rådgivning, statsministeren har sat ministeriet til at finde ud af for at få en afklaring på, hvor mange mennesker der er brug for, hvis vi skal have genoprettet status?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg svarede jo netop, at jeg ikke tror, at det her alene er et spørgsmål om antallet af medarbejdere, men lige så meget et spørgsmål om, hvorledes man organiserer kontrolarbejdet.

Jeg kan i det hele henvise til, hvad jeg allerede har sagt: Der er indgået en politisk aftale, der strammer op på området, og regeringen vil selvfølgelig tage de skridt, der er nødvendige for at sikre, at der i fremtiden er ordentlig fødevarerkontrol her i landet.

Hermed sluttede spørgsmålet

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Den næste spørger er fru Lene Hansen.

Spm. nr. US 127

Lene Hansen (S):

Jeg ville meget gerne fortsætte en spørgerunde om vores fødevarsikkerhed. Det er da selvfølgelig rigtigt, at det er vigtigt også at diskutere EU-spørgsmål, men en anden god og folkelig

debat foregår altså ude i stuerne og i detailhandelen i disse uger, og det er jo debatten om hele vores fødevarsikkerhed.

Pressens afsløringer af svindel og fusk i fødevarerbranchen har fået bl.a. Socialdemokratiet til at påpege, at familie- og forbrugerministeren ikke med de nuværende bevillinger har været i stand til at løse sin opgave med at sikre forbrugerne mod at spise for gammelt kød. Er det efter statsministerens mening ubegrundede angreb, som statsministeren skulle have udtalt på sit ugentlige pressemøde, når vi belyser den ministers vanskeligheder ved at løse sin opgave med de nuværende bevillinger?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, kritikken af firmaer, som prøver at svindle og fuske, er bestemt ikke ubegrundet, tværtimod.

Jeg vil gerne sige, at jeg er dybt forarget over, hvad nogle firmaer kan få sig selv til, det er stærkt forkasteligt, og sådan nogle, nu taler jeg ikke juridisk, men nu taler jeg folkeligt og politisk, burde jo slet ikke have lov til at drive virksomhed, men det er til syvende og sidst er juridisk spørgsmål.

Men det er skammeligt, at nogle vil prøve at tjene lette penge på at sælge for gamle fødevarer, og det er derfor, jeg siger, at den slags skal der selvfølgelig slås ned på kontant og hårdt.

Lene Hansen (S):

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre statsministerens mening om, hvad årsagen kunne være til, at vi egentlig er kommet så langt ud, som vi er. Der går jo ikke en dag, uden at pressen kan afsløre enten manglende kontrolbesøg eller manglende sagsopfølgning fra fødevarerkontrollens side, og det ser jo ikke ud til, at den ansvarlige minister har været i stand til at dæmme op for skandalerne.

Hvad kan årsagen være til, at vi er kommet så langt ud?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg har allerede svaret, at jeg bestemt ikke er tilfreds med situationen, og det er også grunden til, at der er indgået en politisk aftale om at stramme op på området.

Jeg har også her i dag klart tilkendegivet, at skulle yderligere skridt blive nødvendige, så vil regeringen tage yderligere skridt.

Lene Hansen (S):

Jeg bliver mere og mere nysgerrig, for det er en sag, der berører alle i det her land. Vi sætter jo mad på bordet alle sammen hver eneste dag, og den tillid, vi skal have til, at de madvarer, vi spiser, ikke er enten for gamle eller inficerede med salmonella, har altså lidt skade.

Kunne statsministeren ikke være lidt mere konkret, når nu der bliver sagt, at der er indgået en politisk aftale? Hvad kan den gå ud på?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den aftale kender fru Lene Hansen vel, den har jo været diskuteret op og ned her i Folketinget i flere omgange.

Kl. 13.20

Jeg vil gerne sige, at hovedpunktet i det her er jo trods alt, at generelt kan man have tillid til, at fødevarerne i Danmark er i orden og af høj kvalitet. Lad os nu ikke glemme det. Så meget desto mere skammeligt er det selvfølgelig, når der så er enkelte eksempler på firmaer, som prøver at tjene lette penge ved at ligge med gammelt kød og sælge for gammelt kød. Det er ulækkert, det er afskyeligt, det er skammeligt, og det må vi klart tage afstand fra, og man må selvfølgelig forfølge de firmaer juridisk.

Min klare opfattelse er, at den type forbrydelse bør straffes hårdt og kontant.

Lene Hansen (S):

Nu er der jo ikke tale om enkelte eksempler, og jeg skal da også lige henlede statsministerens opmærksomhed på, at det faktisk ikke er den statslige fødevarerkontrol, der har fundet de mange eksempler, men det er pressen, der ved en grundig journalistik har afsløret tingenes tilstand.

Det synes vi er dybt, dybt beklageligt, og jeg husker også, at statsministeren på et tidspunkt har sagt, at der er skåret for dybt i familie- og forbrugerministerens ministerium. Så jeg kunne godt tænke mig at høre, om regeringen agter at tilføre de nødvendige midler til, at vi kan få genoprettet tilliden.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er i hvert fald ikke mig, fru Lene Hansen der kan citere, for jeg har slet ikke udtalt mig om bevillingerne til fødevarerkontrollen.

Der er foretaget en omlægning af fødevarerkontrollen, men som jeg før har sagt, tror jeg ikke, at det her alene er et spørgsmål om antallet af medarbejdere, men nok så meget om, hvor-

dan kontrolarbejdet tilrettelægges. Jeg kan i det hele henviser til, hvad jeg allerede har sagt: Der er indgået en politisk aftale, som strammer op på området, og som bl.a. indebærer, at der bliver gjort en særlig indsats for at finde den slags firmaer, der prøver at svindle og bedrage.

Vi vil selvfølgelig løbende følge udviklingen og tage de skridt, der er nødvendige, for én ting står fast: Vi skal have en ordentlig fødevarerkontrol her i landet, forbrugerne skal have tillid til fødevarernes kvalitet her i landet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 128

Karen Hækkerup (S):

Socialdemokraterne kan jo ikke være uenige i, at vi skal have en ordentlig fødevarer sikkerhed, men vi må jo altså bare konstatere, at det har vi ikke. Vi har ikke en ordentlig fødevarer sikkerhed, og det har vi ikke, fordi regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti har fyret så utrolig mange mennesker, der har arbejdet på netop at sikre os sunde fødevarer ved at foretage kontroller, ved at lave opfølgende arbejde osv. osv.

Regeringen har skåret og har skåret og har skåret igen, igen og igen, og det er uagtet, at alle de eksperter, alle dem, der arbejder med det her område, har råbet vagt i gevær. Man har råbt: Nu er grænsen nået, nu kan vi ikke længere garantere, at forbrugernes sikkerhed ikke bliver sat over styr.

Har statsministeren slet ingen forståelse for, at når eksperter siger, at det nu er gået for vidt, skal man måske også lytte?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen vi lytter skam altid. Men jeg må afvise fru Karen Hækkerups påstand om, at der skulle være skåret igen og igen og atter igen og igen, den påstand vil jeg klart afvise.

Der er foretaget en omlægning af fødevarerkontrollen, men jeg tror, det her handler om meget andet. Nu er det de samme spørgsmål, der bliver stillet, og derfor bliver det også de samme svar, jeg giver, nemlig at jeg selvfølgelig ikke er tilfreds med forholdene på området. Derfor er der indgået en politisk aftale, der strammer op, og regeringen vil selvfølgelig løbende følge situationen for at se, om der er behov for yderligere skridt.

Karen Hækkerup (S):

Det er dog utroligt, hvad man skal høre. Statsministeren siger, han klart vil afvise, at der er skåret igen, igen og igen. Altså, vi andre kan finde ud af slå op i finanslovens oversigter og se, at år for år for år falder bevillingerne, falder antallet af medarbejdere i fødevarekontrollen. Jeg forstår ikke, hvordan statsministeren kan sige, at han klart kan afvise det, når vi jo har påpeget, at det er over 228 mand, der er skåret væk. Det var det.

NNF har netop lavet en undersøgelse. De har spurgt deres medarbejdere, som har med fødevarer at gøre, om de synes, at fødevarekontrollen i Danmark er blevet dårligere nu, end den var under den socialdemokratisk ledede regering. Syv ud af ti svarer ja. Syv ud af ti, der arbejder med fødevarer, er bekymret for, at det her vil gå ud over danske arbejdspladser.

Har statsministeren slet ingen forståelse for, at vi risikerer at miste danske arbejdspladser, fordi vores image som et godt fødevareland er ved at blive sat over styr på grund af de her besparelser?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Man kan i hvert fald roligt sige, at fru Karen Hækkerup ikke gør noget for at forbedre det image med den slags udtalelser, snarere tværtimod.

Kl. 13.25

Jeg vil bare fastslå, at Danmark har et godt image generelt, når det gælder fødevarers kvalitet. Det skal vi selvfølgelig sikre af hensyn til ikke blot forbrugernes sikkerhed, som selvfølgelig er helt central, men jo også fordi Danmark skal være et land, der også i fremtiden har en stor eksport af fødevarer. Derfor skal der generelt herske tillid til kvaliteten af fødevarer her i landet.

Det er også grunden til, at regeringen har indgået en politisk aftale, der strammer op på området, og at vi løbende vil følge udviklingen og tage de skridt undervejs, som måtte være nødvendige for at sikre, at der er ordentlig fødevarekontrol og tillid til fødevarernes kvalitet.

Karen Hækkerup (S):

Statsministeren vil sikre, at der er ordentlige forhold, jamen det er der jo ikke i dag. Vi ved godt, hvad der er behov for. Der er behov for at få tilført yderligere ressourcer til området. Det, der er behov for her og nu, er at få genoprettet tilliden til fødevarerens sikkerhed og dermed også få sikret, at det her show, regeringen kører med – ikke

at ville rette op på fødevarerens sikkerheden – i sidste ende ikke ender med både at koste danskere livet, alvorlig sygdom eller arbejdspladser.

Det her er et vigtigt emne, og Dansk Folkeparti og regeringen siger igen og igen, at de er på forbrugernes side, at de vil følge op, vil tage de nødvendige skridt. Alligevel laver man en aftale, som nærmest er en hån mod de medarbejdere, man har fyret, som er en hån mod den fødevarerens sikkerhed, man har sjoflet og skåret ned. Man har givet sølle 8 mio. kr. Nu er alle penge gode at tage med, men 8 mio. kr. er ikke meget, når der er skåret over 120 hvert eneste år, siden regeringen kom til.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det sidste tal er jo i hvert fald ikke rigtigt, men det har jeg jo allerede afvist. Den politiske aftale, vi har indgået, tilfører yderligere ressourcer til området. Det her handler ikke kun om ressourcer, det handler også om måden at tilrettelægge kontrolarbejdet på.

Jeg tror ikke, jeg er i stand til at tilføje mere. Til de samme spørgsmål må der gives de samme svar. Der er indgået en politisk aftale, der strammer op, og regeringen følger løbende udviklingen for at se, om der er behov for yderligere initiativer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Karen Hækkerup for et sidste spørgsmål.

Karen Hækkerup (S):

Vi må jo bare så afslutte runden omkring fødevarerens sikkerhed med at sige, at regeringen er tilfreds. Regeringen er tilfreds med, om forbrugernes kan gå ned og købe produkter, de ikke bliver syge af, for hvis regeringen ikke var tilfreds, så gjorde regeringen jo noget aktivt i stedet for at blive ved med politikernes snak og bare sige: Vi følger udviklingen nøje, vi er parate til at gribe ind, vi vil tage de nødvendige skridt.

Det er og bliver politikernes snak, og det kan vi ikke forstå man vil byde de danske forbrugere, de danske vælgere, de danske borgere, som risikerer deres sundhed, når de går ned og køber ind, fordi regeringen har skåret så meget på det her område. Vi er nu nået så langt ud, at vi taler om, at arbejdspladser måske også kan komme i spil. Danmarks renommé som et land, der har en god fødevarerens sikkerhed, er noget, der har været arbejdet på i årtier, og det er vi ved at ødelægge nu, fordi regeringen er så stædig og ikke vil indrømme, at her er der altså skåret for dybt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Politikersnak er i hvert fald det, fru Karen Hækkerup kan levere og ikke spor andet. Handling er der ikke noget af. Det er netop politikersnak, og så er det dybt useriøst at påstå, at regeringen skulle være fuldstændig ligeglad med forbrugerne. Sig mig, hvilken regering ville overhovedet være ligeglad med fødevarerens kvalitet? Hvilken regering ville være ligeglad med forbrugerne? Den slags påstande taler jo fuldstændig for sig selv. Det er nemlig politikersnak.

Men det, vi gør, er selvfølgelig at tage problemerne alvorligt. Jeg er ikke tilfreds med situationen, når det gælder fødevarerkontrollen, derfor er der indgået en politisk aftale, og derfor vil regeringen tage yderligere initiativer, hvis det skulle vise sig nødvendigt, for en ting står fast: Fødevarerkontrollen her i landet skal være i orden, forbrugerne skal have tillid til fødevarernes kvalitet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 129

Frank Aaen (EL):

Nu er både regeringen og fødevarerministeren med gode begrundelser blevet kritiseret meget for alt for dårlig kontrol med vores fødevarer og også med ministeren, men ret skal jo være ret, og jeg spørger statsministeren, der jo selv startede med EU-sagen: Er det ikke korrekt, at når vi har lavet en omlægning fra, at vi kontrollerede virksomhederne, til, at de skal kontrollere sig selv, så er det noget, EU har bestemt? Og når vi ikke er i stand til i Danmark at føre særlig kontrol med varer fra andre EU-lande, f.eks. fra Italien, så er det også noget, EU har bestemt?

Så en stor del af den kritik, vi her har af fødevarerkontrollen i Danmark, er i virkeligheden en EU-kritik.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det må jeg i hvert fald klart afvise. Vi beslutter selvfølgelig selv, hvordan vi vil tilrettelægge fødevarerkontrollen her i landet.

Kl. 13.30

Noget helt andet er så, at jeg faktisk mener, man kan bruge EU som et glimrende redskab til at forbedre forbrugerbeskyttelsen, også når det gælder fødevarerens sikkerhed, for på et frit indre marked, hvor varerne kan bevæge sig over landegrænserne, er det faktisk fornuftigt at have

nogle fælles regler bl.a. om forbruger- og fødevarerens sikkerhed.

Der mener jeg også, vi fra dansk side skal være aktive med at stille forslag om forbedring af forbrugerbeskyttelsen og fødevarerens sikkerhed i EU.

Frank Aaen (EL):

Jamen det var da et klokkeklart forkert svar, som statsministeren kom med der, og som jeg er sikker på statsministeren vil få anledning til at fortryde, for det er jo lige præcis EU-forordninger, der siger, at vi skal have egenkontrol i virksomhederne. De skal kontrollere sig selv, og derfor har regeringen skåret ned på den statslige kontrol med fødevarerens virksomhederne.

Det er jo præcis på grund af det indre markeds bestemmelser, som EU har, at vi ikke må have særlig kontrol af f.eks. italiensk kød, der bliver importeret til Danmark. På samme måde er det EU, der siger, at det er en handelshindring, hvis det er sådan, at Danmark vil fastholde vores gode regler om ikke at have kræftfremkaldende transfedtsyrer i maden. Vi har et lavere niveau i Danmark end i andre lande. Det kommer EU nu og siger at vi skal ophæve. Vi skal have mere kræftfremkaldende fedt i danske fødevarer, ellers er det en handelshindring.

Det er da EU's skyld, det må statsministeren da indrømme.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det, jeg sigter til med mit svar, er, at hvordan det enkelte land i detaljer tilrettelægger sin fødevarerkontrol er dog det enkelte lands ansvar. Jo, det er det altså. Vi ved alle sammen, at der gælder visse fælles regler i EU om forbrugerbeskyttelse og fødevarerens sikkerhed, men man kan ikke komme og begynde at skyde ansvaret for, hvordan vi tilrettelægger fødevarerkontrollen, over på EU. Der har vi altså som politikere her i landet et nationalt ansvar. Det tror jeg hr. Frank Aaen må give mig ret i.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg tror, det er meget fornuftigt under alle omstændigheder, at man som supplement til den offentlige fødevarerkontrol også har en egenkontrol i virksomhederne. Altså, det må dog være rimeligt at pålægge virksomhederne et ansvar for, at de selv medvirker til at sørge for, at fødevarerens kvalitet er i orden.

Frank Aaen (EL):

Nu ville det jo ligge mig meget meget fjernt at frikende forbrugerministeren for hans ansvar,

og det ville ligge mig meget fjernt at frikende statsministeren og regeringen for deres ansvar for, at vi har så ringe en fødevarerkontrol.

Men det ændrer altså ikke ved, at EU har nogle regler, som har været med til at bestemme, hvordan vi skulle indrette os i Danmark, og har nogle bestemmelser, der gør, at vi f.eks. ikke bare, uden at EU protesterer, fastlægger grænser for, hvor meget kræftfremkaldende fedt vi vil have i vores mad, for fedtindustriens interesser i EU er vigtigere end forbrugernes interesse i at få sund mad, på samme måde som kemiindustriens interesser i EU er vigtigere end vores ret til at beslutte, at vi ikke vil have sprøjtemidler på markerne af hensyn til vores grundvand. Det må vi nemlig ikke forbyde på grund af EU, selv om vi fik flertal for det i Folketinget.

Det undrer mig meget, at en statsminister, der har brugt så meget af sin tid på at studere EU og beskæftige sig med EU-politik, benægter og prøver at tale uden om de meget alvorlige konsekvenser, det indre marked og EU's bestemmelser har for, hvad vi må gøre og ikke gøre vedrørende handel og import af ting her til Danmark.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg må fuldstændig afvise hr. Frank Aaens kritik. Hvis vi f.eks. tager miljøområdet, så er det sådan, at i løbet af de sidste 12 år – tror jeg det er, hvis jeg ikke husker meget galt – er der vedtaget 192 retsakter på miljøområdet. Af disse er det sådan, at de 190 ud af de 192 har betydet, enten at vi i Danmark skulle forhøje miljøstandarderne, eller at det har været neutralt i forhold til dansk miljøstandard. De sidste to bliver der så i virkeligheden fundet en løsning på. Det vil altså sige, at på europæisk plan bliver miljøstandarderne forhøjet og her i Danmark faktisk også. Det er jo et eksempel på, at EU er en drivende kraft, når det gælder at forbedre miljøstandarderne. På samme måde når det gælder forbrugere og fødevarer, hvor det er således, hvis vi tager de sidste 5 år, at 94 pct. af de retsakter, der er vedtaget, betyder enten en forbedring af standarden i Danmark eller er neutrale i forhold til standarden i Danmark.

Kl. 13.35

Frank Aaen (EL):

Nu har jeg aldrig sagt, at alt, hvad der kommer fra EU, er skidt. Jeg har sagt, at den måde, tingene kommer fra EU på, er noget skidt, fordi det er udemokratisk.

Alt det, som statsministeren nu står her og roder sig ud i, prøver jo bare at bortforklare, at EU på en lang række områder sætter grænser for, hvad vi vil. F.eks. har vi i årevis vidst, at blødgørende ftalater, der puttes i plastik, er med til at gøre, at unge mænd ikke kan avle børn. Vi har også forbudt nogle af dem.

Forleden dag kom vores miljøminister hjem og sagde: Nu har jeg fået forbudt et par stykker mere nede i EU; det har jeg fået lov til, sagde hun så. Til gengæld skulle hun så bare acceptere nogle ftalater, som i dag er forbudt i Danmark, fordi EU sagde, at de skulle tillades i Danmark. Sådan er det med stof efter stof: EU kommer og siger, at det må vi ikke forbyde.

Det undrer mig, at den afgørende begrænsning af vores miljøpolitik, vores sundhedspolitik, vores fødevarerpolitik, som EU's regler om det indre marked er med til at påtvinge os, prøver statsministeren at tale uden om ved at snakke om alt muligt andet. Jeg synes, det er meget sigende.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg prøver aldeles ikke at tale udenom. Men hvor hr. Frank Aaen ikke kan levere andet end en strøm af ord, så kan jeg levere konkrete tal, som viser, at hr. Frank Aaen ikke har ret.

De konkrete tal, jeg kan vise, demonstrerer nemlig, at når det f.eks. gælder miljø, så er den lovgivning, der kommer fra EU, entydigt – entydigt! – til gavn for miljøet i Europa. Når det gælder forbrugerbeskyttelse og fødevarerikkerhed, så er det således, at 94 pct. af de direktiver, der er kommet fra EU i de sidste 5 år, har betydet, at standarden i Danmark har skullet forhøjes, altså forbedres, eller at den har været neutral i forhold til det niveau, vi har i Danmark.

Det viser jo, at vi prøver at skabe fælles regler, der generelt forbedrer standarden i Europa, og i alt væsentligt betyder det faktisk også bedre regler i Danmark eller i hvert fald neutrale i forhold til de regler, vi i forvejen har i Danmark.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 130

Line Barfod (EL):

Det er lidt sjovt, når statsministeren står her. Først så siger han »at entydigt« og lidt efter »i al væsentlighed« og sådan. Det kunne være, statsministeren burde læse lidt på lektien, før han

igen stiller sig op i Folketinget og siger, at alt, hvad der kommer fra EU, bare er en klar forbedring, og overhovedet ikke forholder sig til de helt konkrete eksempler, som hr. Frank Aaen kom med, på, at EU-regler har betydning, at noget, som vi havde forbudt i Danmark eller havde sat lave grænser for, bliver vi nødt til at ændre på grund af EU. Jeg synes, det er beskæmmende, at statsministeren står der og prøver at benægte virkeligheden.

Men jeg ville egentlig gerne høre: Når nu regeringen har villet skære så meget på offentligt ansatte og bl.a. på fødevarekontrol, hvad er så egentlig baggrunden? Når nu pengene fosser ind i statskassen og vi har rigeligt med penge i Danmark, hvorfor er det så, at det er så farligt at have offentligt ansatte i f.eks. fødevarekontrollen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Allerførst vil jeg gerne sige, at jeg ikke står og siger, at alt, hvad der kommer fra EU, er godt eller en forbedring. Jeg forholder mig kritisk til, hvad der kommer fra EU og fra Europa-Kommissionen, ligesom alle andre gør. Jeg står ikke og siger, at alt er et fremskridt eller alt er en forbedring. Jeg har politiske holdninger til det, ligesom alle andre har. Jeg er bare i stand til at påvise, at hr. Frank Aaens påstande om miljø, forbrug, fødevarsikkerhed osv. ganske enkelt ikke holder, når man kigger på statistikken over, hvad der er kommet fra EU.

Med hensyn til den anden del af spørgsmålet, har regeringen da ikke den opfattelse, at det er skadeligt at have offentligt ansatte. Tværtimod er de jo med til at udføre et nødvendigt arbejde, de gør det dygtigt, og vi prøver at bemande statens og det offentliges institutioner med det antal medarbejdere, som vi føler er nødvendige for at løse den pågældende opgave.

Line Barfod (EL):

Statistik kan bruges til mange ting. Det kan åbenbart også bruges til at bortforklare, når man ikke vil svare på helt konkrete sager fra EU, f.eks. om transfedtsyrer, om, at man skal lade virksomhederne kontrollere sig selv på fødeområdet, om ftalater i børnenes legetøj. Det kan man ikke bortforklare med statistik, må jeg sige til statsministeren. Det er konkrete, klare eksempler på forringelser af forholdene i Danmark.

Når statsministeren siger, at man fra regeringens side går ind for offentligt ansatte, hvorfor er det så, man skærer ned på fødevarekontrol-

len? Hvorfor er det, når pengene fosser ind i statskassen, at en masse kommuner i dag er i gang med at skære ned på forholdene, på velfærden ude i kommunerne i stedet for at sikre, at vi kunne få en god velfærd ude i kommunerne?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg må bare gøre fru Line Barfod opmærksom på, at regeringen ikke skærer ned i den offentlige sektor. Faktisk er det således, at det offentlige forbrug vokser, og at det vokser hvert år.

Kl. 13.40

Line Barfod (EL):

Det offentlige forbrug vokser ganske lidt sammenlignet med, hvor stor væksten i øvrigt er i samfundet, og det bliver fordelt på en måde, så man i mange kommuner er nødt til at skære ned. Statsministeren kan bare tage rundt til de forskellige kommuner og høre debatten om, hvorvidt ældre f.eks. skal gå over til i stedet for at få varm mad hver dag så at få frossen mad en gang om ugen, hvorvidt man skal skære ned på antallet af timer i folkeskoler, hvorvidt man skal skære ned på ældreplejen osv. Der er masser af sager, der bliver diskuteret rundt om i kommunerne, fordi regeringen ikke vil lade de penge, der fosser ind i statskassen, komme videre ud i kommunerne til bedre velfærd.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor regeringen synes, det er farligt for samfundsøkonomien at have en offentligt ansat i fødevarekontrollen eller en offentligt ansat hjemmehjælper, mens man åbenbart synes, det er rigtig godt for samfundsøkonomien, hvis pengene i stedet som privatforbrug går til at betale en håndværker eller en bankmand eller en reklamemand. Hvorfor er der den forskel?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ved godt, at fru Line Barfod ikke bryder sig om, at familierne selv får pengene. Altså, jeg ved godt, at fru Line Barfods politiske udgangspunkt er, at det hele skal tilhøre det offentlige. At det er fru Line Barfods udgangspunkt, ved vi alle sammen.

Men mit politiske udgangspunkt er, at man skal finde en rimelig fordeling mellem, hvad der er offentligt forbrug, og hvad der er privat forbrug, og der er det altså således, at det er en kendsgerning, at regeringen fører en økonomisk politik, hvor vi stræber efter, at det offentlige forbrug vokser med 0,5 pct. om året, og i praksis

er det så blevet lidt mere, men vi stræber efter 0,5 pct. om året. Det svarer faktisk til en vækst på 2 mia. kr. om året.

Der har det hidtil været sådan, at faktisk alle de penge går til kommuner og amter, altså til den kommunale sektor og til service direkte til borgerne. Det vil altså sige, at der er en vækst på mindst et par milliarder kroner om året, som går til velfærdsservice. Derfor kan fru Line Barfod ingen steder komme med sin påstand om, at vi skærer ned, for det vokser, og det vokser med mindst et par milliarder kroner om året.

Line Barfod (EL):

Jeg er godt klar over, at statsministeren ønsker at indrette hele verden efter sine kasser, men derfor kan statsministeren nu alligevel ikke bestemme, hvad det er, jeg mener, i hvert fald ikke endnu. Så skal han gennemføre nogle ret voldsomme restriktioner, indføre af hjernekirurgi osv.

Når jeg gerne vil have et svar fra statsministeren, så er det jo, fordi statsministeren kun vil lade det offentlige forbrug vokse ganske, ganske lidt, samtidig med at folks privatforbrug vokser. Jeg synes bestemt, familierne skal have penge tilbage til selv at bestemme, men flertallet i befolkningen ønsker jo mere velfærd. Flertallet i befolkningen ønsker jo at have en ordentlig ældrepleje, have ordentlige forhold for vores børn i daginstitutioner, have ordentlige folkeskoler og bedre fødevarekontrol, men det kan de jo ikke få lov at vælge, når statsministeren siger, at der ikke må bruges penge på velfærd. Pengene skal gå til privatforbrug, til at lave flere samtalekøkkener og velfærebadeværelser, købe flere reklamer osv.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor det er en fare for samfundsøkonomien at have en hjemmehjælper ansat i det offentlige, mens det er en fordel for samfundsøkonomien at have en bankmand ansat i en privat bank. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Statsministeren må gerne prøve at forklare: Hvorfor er en offentligt ansat farlig for samfundsøkonomien og en privat ansat en fordel?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, men sådan er det heller ikke, og jeg har heller aldrig sagt, at det skulle være sådan. Tværtimod har jeg sagt, at der skal være plads til ordentlig velfærd, og det er også derfor, det vokser hvert år. Altså, regeringen stræber efter en vækst på 0,5 pct. om året, og hvis vi ser historisk på det, så er det vel faktisk blevet omkring det dob-

belte, men lad os nu bare holde os til det, regeringen stræber efter. Det er faktisk en vækst i det offentlige forbrug på et par milliarder kroner om året, hvor langt hovedparten af pengene går netop til kommunerne og amterne, og det vil sige til sygehuse, til hjemmehjælp, til skoler osv. Hvordan den enkelte kommune så fordeler pengene, ja, det blander vi os jo ikke i fra regeringens side, men totalt set bliver der altså tale om en sådan vækst hvert år.

Derfor er det ikke et enten-eller. Fru Line Barfod stiller det op, som om det private forbrug ikke kan vokse, uden at man så skærer ned i det offentlige. Det er sådan en typisk socialistisk, venstreorienteret tankegang, men vi har en dynamisk tankegang, som betyder, at man både kan lade det offentlige forbrug vokse og det private forbrug vokse, og det er, fordi vi synes, at mennesker, der arbejder hårdt og slider og slæber hver dag, faktisk også skal have nogle penge til sig selv.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 131

Martin Henriksen (DF):

Det er også om Fødevarestyrelsen og fødevarekontrollen.

Jeg kunne godt tænke mig at høre statsministeren, om statsministeren ikke set i lyset af den seneste tids uheldige episoder i Fødevarestyrelsen og ikke mindst set i lyset af Folketingets vedtagelse om at samle fødevareområdet i ét ministerium agter at samle fødevarekontrollen under f.eks. Fødevareministeriet og dermed vende tilbage til strukturen fra før 2001. Er der nogen overvejelser om det i regeringen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det er der ikke nogen overvejelser om.

Kl. 13.45

Martin Henriksen (DF):

Sagen er jo den, at i sidste uge, tror jeg det var, var der et eksempel fremme i pressen på, at Fødevareministeriet gav økonomisk tilskud til en virksomhed, som Fødevarestyrelsen, der jo hører under Forbrugministeriet, agtede at politianmelde på grund af nogle forhold, der ikke var tilfredsstillende. Det er jo et eksempel på, at tingene ikke hænger sammen, og at kommunikationen ikke er så god, som den burde være, men

det problem kunne man jo bl.a. løse ved at samle tingene i ét ministerium. Sagen er jo også den, at Danmark i både Europa og andre steder i verden blev rost for vores »Fra jord til bord«-politik, som vi førte fra 1997 til 2001, så vidt jeg husker.

Står det efterhånden ikke klart, at statsministeren og regeringen har et forklaringsproblem? Og hvad er egentlig årsagen til, at man ikke ønsker at samle det hele i ét ministerium?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er sådan set tilhænger af »Fra jord til bord«-strategien, men den kan efter min opfattelse godt følges, samtidig med at vi har et selvstændigt Familie- og Forbrugerministerium, som er oprettet for netop at sætte stærk fokus på bl.a. forbrugerspørgsmål.

Martin Henriksen (DF):

Nu synes jeg lige, jeg gav et eksempel på, at noget har vist, at det ikke er så optimalt, som det burde være.

Jeg vil spørge: Hvad var egentlig begrundelsen for, at regeringen i sin tid så at sige ønskede at skille to ministerier ad ved at lægge fødevarer-kontrollen under Forbrugerministeriet i stedet for under Fødevarerministeriet? Ønskede man at give De Konservative en ekstra ministerpost, eller hvordan hang det sammen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, begrundelsen var og er, at regeringen ønsker at sætte stærk fokus på netop familie- og forbrugerspørgsmål.

Det er min tankegang, at centraladministrationen skal indrettes således, at der bliver oprettet ministerier til at løse en politisk opgave, der er fokus på. Vi oprettede f.eks. det nye Integrationsministerium i sin tid, fordi vi gerne ville samle ansvaret for integrations- og indvandringspørgsmål ét sted, hvor det tidligere lå forskellige steder, og det samme var tilfældet ved dannelsen af Familie- og Forbrugerministeriet. Det var ud fra et politisk ønske om at få samlet ansvaret for familie- og forbrugerspørgsmål ét sted, og det mener jeg er en dynamisk måde at organisere centraladministrationen på.

Martin Henriksen (DF):

Jamen det er jo meget sympatisk, at man ønsker at gøre noget godt for forbrugerne. Det ønsker vi bestemt også i Dansk Folkeparti, og det viser de forskellige politiske aftaler, som er indgået på

området, også. Men når det nu viser sig, at det ikke er gået efter hensigten, må man vel gøre sig nogle overvejelser om at ændre strukturen, især når et flertal i Folketinget kommer med en klar opfordring til statsministeren. Det må vel gøre, at noget kommer i bevægelse i statsministerens hoved og internt i regeringen.

Så kunne jeg også godt tænke mig at spørge til noget andet: Er det ikke et problem, i og med at Forbrugerministeriet er et så lille ministerium, at den nødvendige viden ikke er placeret tæt på ministeren, men placeret ude i forskellige styrelser og nævn? Det gør bl.a., at kommunikationsvejene alt andet lige ikke er så optimale, som de kunne være, og det har vi jo også set nogle eksempler på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg lytter selvfølgelig altid til, hvad Folketinget siger, og ikke mindst når det er et flertal i Folketinget, der siger noget. Men jeg vil også gøre opmærksom på, at det er en gammel, grundfæstet regel her i landet, at det er den til enhver tid siddende statsminister, som afgør, hvordan sagerne skal fordeles mellem ministrene. Det princip vil jeg fastholde, og derfor kan jeg sige til hr. Martin Henriksen, at der ingen overvejelser er om at ændre arbejdsopgavernes fordeling ministrene imellem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 132

Steen Gade (SF):

Hvis jeg må fortsætte i samme spor som det tidligere spørgsmål, vil jeg sige til statsministeren, at efter min hukommelse er det sådan, at alle statsministre, der har fået en sådan opfordring, på et eller andet tidspunkt har rettet sig efter den. Det er bare til statsministerens ihukommelse. Mit spørgsmål handler om situationen i Darfur – den alvorligste situation i verden lige nu, hvor der enten er et folkemord i gang, eller et folkemord truer. Det har været vældig svært at få det på dagsordenen her i Danmark fra den danske regerings side, og derfor er jeg glad for, at udviklingsministeren er i New York netop nu, og efter hvad jeg har forstået, deltager i FN's Sikkerhedsråds drøftelser.

Mit spørgsmål til statsministeren er: Vil Danmark gøre spørgsmålet om for alvor at gøre noget ved Darfurkonflikten til sin førsteprioritet i

formandsperioden i FN's Sikkerhedsråd? Og vil Danmark f.eks. på FN's Sikkerhedsråds møde i dag eller i morgen melde aktivt ud, at vi er villige til at stille tropper til rådighed, hvis det er nødvendigt?

Kl. 13.50

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Hr. Steen Gade har ret i, at det er et tema, som det har været svært at få opmærksomhed om.

Jeg kan nævne, at netop i denne uge sætter vi fra regeringens side meget fokus på Afrika. Vi får bl.a. besøg af formanden for Den Afrikanske Unions Kommission, hr. Konaré, som jeg skal have møde med onsdag/torsdag, og her vil Darfur selvfølgelig blive et centralt tema, fordi Den Afrikanske Union er centralt involveret i bestræbelserne på at finde en løsning i Darfur. For så vidt angår en sådan løsning, må vi desværre sige, at lige på nuværende tidspunkt er der hverken politisk eller militær baggrund for at sige, at der kan findes en løsning.

Kommer der på et tidspunkt en anmodning fra FN om et dansk bidrag til en fredsbevarende styrke, er det selvfølgelig en anmodning, vi vil se positivt på fra dansk side. Men det er på nuværende tidspunkt umuligt at sige noget bestemt om det, fordi situationen er meget uafklaret, og det siger sig selv, at før FN kan sætte en styrke ind, skal der være en fred at bevare, og det er der altså ikke sikkerhed for på nuværende tidspunkt.

Steen Gade (SF):

Jeg er klar over, at der ikke er en fred lige nu, men det, jeg spurgte statsministeren om, var noget andet end det, statsministeren svarede på.

Danmark bliver formand for FN's Sikkerhedsråd om kort tid, og vil Danmark gøre det til sin vigtigste opgave som formand for FN's Sikkerhedsråd at gøre noget for at løse konflikten? Det synes jeg er en historisk mulighed, men det er også en forpligtelse, hvis vi er enige om, at det er den alvorligste situation, vi har stået over for efter folkemordet i Rwanda.

Det andet er: Vil Danmark melde aktivt ud, at vi er villige til at stille tropper til rådighed?

Udenrigsministeren har på et åbent samråd skabt tvivl om det, så derfor synes jeg, det ville være den rigtige melding at give nu, at vi er villige til at stille med tropper. Eller er det sådan, at fordi vi har tropper bundet i Afghanistan og Irak, kan vi ikke give en sådan aktiv melding?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nej, men jeg må lige gøre opmærksom på, at når det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at give nogen klar meddelelse, er det jo netop, fordi situationen i og omkring Darfur er meget uafklaret. Vi er altså nødt til at have en meget klar situation, før der kan gives noget klart svar, og der skal jo også komme en konkret henvendelse, så det er grunden til, at der ikke kan gives et meget klart svar på nuværende tidspunkt. Jeg er grundlæggende positivt stemt, men vi kan ikke give noget klart svar, før der foreligger en afklaret situation.

Det fører mig så frem til den anden del af hr. Steen Gades spørgsmål om formandskabet for FN's Sikkerhedsråd, som Danmark overtager om ganske få uger. Jeg tror, jeg kan sige, at der kommer til at ligge rigtig mange tunge sager i netop den måned, vi overtager formandskab, og Darfur er selvfølgelig en af dem.

Steen Gade (SF):

Jeg er glad for, at Darfur er en af dem, men man kan vel også sige, at Darfur ikke kan undgå at være en af dem.

Men tilbage står: Har Danmark ikke en prioritering for sin formandskabsperiode? Det synes jeg da er svagt. Jeg har det selv sådan, at når vi står med noget i retning af et folkemord, som ligner det, der blev begået i Rwanda, er det meget svært for mig at være tilfreds med, at vi har en statsminister, som ikke kan give det klare svar, at Danmark vil gøre det til højeste prioritet, mens vi har formandskabet. Jeg kan heller ikke forlige mig med, at statsministeren ikke kan give det klare svar, at hvis vi bliver anmodet om at stille tropper til en FN-styrke i Darfur, vil vi stille dem og give melding om det allerede nu.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Det sidste ville dog være en særdeles usædvanlig fremgangsmåde, for man giver ikke sådanne meldinger, før der er en henvendelse, og man skal da også vide, på hvilket grundlag man giver sin melding. Så den kritik må jeg klart afvise.

Jeg har sagt i dag, at kommer der en anmodning, vil vi se positivt på den fra dansk side. Men vi kan jo ikke give nogen konkret melding på nuværende tidspunkt, for der er ikke nogen fred at bevare på nuværende tidspunkt. Der er stadig meget, der skal afklares i Darfur, før vi er nået så langt.

Når jeg ikke kan sige noget skråsikkert om, hvilke opgaver der vil få den højeste prioritet

under 1 måneds formandskab i FN's Sikkerhedsråd, er det alene, fordi karakteren af arbejdet i FN's Sikkerhedsråd er sådan, at man aldrig kan vide, hvad der pludselig kommer op, som fortrænger alt muligt andet. Men hr. Steen Gade har ret i, at Darfur da i den grad er i toppen af det internationale samfunds nuværende dagsorden, så det kan jo næsten ikke undgås, at det bliver en af de meget vigtige opgaver, Danmark som formandskabsland må tage sig af.

KL 13.55

Steen Gade (SF):

Jeg ville egentlig gerne have haft et klarere svar om, at vi ville bruge den måned til for alvor at gøre, hvad vi kan, for at sætte Darfur på verdensdagsordenen. Undersøgelser viser jo, at når Darfur for alvor bliver sat på dagsordenen, falder antallet af folk, der bliver slået ihjel, så derfor kan man sige, at der også er nogle positive virkninger af at leve i den globale landsby, som vi lever i.

Angående spørgsmålet om at stille tropper til rådighed ved jeg ikke, om statsministeren har de samme vanskeligheder som udenrigsministeren. Udenrigsministeren sagde: Jamen der kan jo være andre lande i Afrika, vi skal vælge imellem osv. Er det, fordi vi reelt har bundet tropperne andetsteds, at vi ikke kan give et klart svar om, at vi er villige til at stille med tropper, og at vi vil melde aktivt ud om det på forhånd? Alle de praktiske opgaver kommer jo først bagefter.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Naturligvis er der jo overordnet en samlet ramme for, hvad Danmark maksimalt kan engagere sig i internationalt, og vi er jo engagerede rundt omkring. Men det er da rigtigt, som hr. Steen Gade nu antyder, at når vi taler om Afrika, hvor Danmark bestemmer har en positiv holdning til at engagere sig, er der faktisk flere forskellige brændpunkter, som kunne komme på tale, også fra FN's side. Det er jo også derfor, vi er nødt til at overveje meget nøje, på hvilket grundlag en henvendelse kommer, før vi kan give et klart svar, og det tror jeg også hr. Steen Gade må respektere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Inden vi går videre til næste spørger, vil jeg lige oplyse, at vi ikke kan nå alle spørgerne. Vi får

formentlig kun den næste med, og det er hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Værsgo.

Spm. nr. US 133

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Den 17. maj har fagbevægelsen, en række uddannelsesorganisationer og nogle politiske ungdomsorganisationer indkaldt til demonstrationer i København, Århus, Odense, Esbjerg og Aalborg mod regeringens velfærdsudspil, og i den forbindelse har Venstres politiske ordfører, hr. Jens Rohde, sagt til Socialdemokraterne, at det bør de holde sig væk fra, så længe der forhandles på området. Det er altså efter min bedste overbevisning en indblanding i, hvad Socialdemokraterne skal gøre eller ikke gøre, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge statsministeren, om han er enig med sit partis politiske ordfører i, at man på den måde skal pålægge et andet parti, hvad det skal gøre uden for de lokaler, hvor man sidder og forhandler.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Til syvende og sidst bestemmer enhver politiker jo selv, hvad den pågældende vil deltage i, stille op til og sige osv. Men jeg tror, Venstres politiske ordfører har haft i tankerne, at det er en meget usædvanlig situation, at et parti, der forhåbentlig med henblik på at nå frem til en aftale er med i forhandlinger, samtidig deltager i offentlige demonstrationer mod en sådan aftale. Men til syvende og sidst må ethvert politisk parti jo selv tilrettelægge sine aktiviteter.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det forstår jeg i hvert fald sådan, at statsministeren tager afstand fra, at hr. Jens Rohde på den måde har blandet sig i, hvad Socialdemokraterne har gjort indtil videre. Men i forlængelse af det kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge statsministeren, om der er nogen som helst mulighed for, at også regeringen kunne finde på at lytte til, hvad befolkningsflertallet mener om de forslag til velfærdsforringelser, som er kommet fra regeringens side.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, hr. Jørgen Arbo-Bæhr kan ikke udlægge det, jeg har sagt, som en afstandtagen fra det, Venstres politiske ordfører har sagt. Jeg tolkede oven i købet det, han har sagt, sådan, at han gav udtryk for, at det ville være temmelig usædvan-

ligt, hvis en forhandlingspart også deltog i offentlige demonstrationer mod det, man prøvede at nå frem til en aftale om, men lad det nu være.

Så vil jeg blot sige til hr. Arbo-Bæhr, at der jo er lavet forskellige undersøgelser af, hvordan befolkningen ser på behovet for velfærdsreformer, og ganske mange af de undersøgelser viser, at der faktisk er flertal for reformer.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen lad os så gå lidt tættere på og f.eks. tage spørgsmålet om efterlønnen. Kan statsministeren ikke bekræfte, at alle de undersøgelser, der er lavet om holdningen til bevarelse af den nuværende efterlønsordning, viser lidt forskellige, men i alle tilfælde flertal på mellem 59 og 65 pct.? Det vil faktisk sige, at befolkningen ønsker den nuværende efterlønsordning bevaret og ikke forringet på den måde, som regeringen har foreslået.

Kl. 14.00

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, men det, jeg kan gøre klart, er, at regeringen lægger de forslag frem, som vi finder er nødvendige for at sikre, at der også er penge til velfærd i fremtiden – at det ikke bare går godt nu, men også kommer til at gå godt i fremtiden – og det, vi stiler efter, er at få et bredt politisk flertal her i Folketinget bag en sådan reform.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så må jeg lige vende tilbage til et tidligere spørgsmål fra fru Line Barfod, hvor statsministeren proklamerede, at denne meget dynamiske regering vil gøre det muligt, at også det offentlige forbrug kan stige i fremtiden. Det harmonerer jo meget, meget dårligt med, at man nu siger, at der ikke er råd til at bevare efterlønsordningen i dens nuværende form.

Hvad er sandheden ifølge statsministeren? Er det ikke korrekt, at der i virkeligheden er råd til at bevare en uændret efterlønsordning, og at det kun er et politisk valg, om man vil bevare den eller ej?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Inden statsministeren får ordet, vil jeg anmode om mere ro i salen, så også spørgeren er i stand til at høre, hvad der bliver svaret.

Statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ved godt, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr ikke vil forstå disse økonomiske sammenhænge. Men sagen er den, at selv om det går godt nu, og der er overskud nu, risikerer vi underskud om 10-15 år, hvis vi ikke gør noget, og det skyldes ganske enkelt, at der bliver flere ældre, og at der bliver færre erhvervsaktive til at skaffe pengene. Vi lever i øvrigt også længere og længere, og derfor vil det gå sådan, at der bliver underskud i fremtiden, hvis vi ikke er lidt flere år på arbejdsmarkedet. Det er baggrunden for regeringens udspil.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsformidling. (Forsikringsmæglervirksomheders oplysningspligter og forbud mod, at forsikringsmæglervirksomheder modtager provision fra forsikringssselskaber).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 9/11 2005. Første behandling 22/11 2005. Betænkning 21/3 2006. Anden behandling 28/3 2006. Tillægsbetænkning 4/5 2006.).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.